

Muhammeds biografi - Del 5 av 12

Förberedelserna inför migrationen

Beskrivning: De viktigaste händelserna som ledde till muslimernas emigration till Medina.

Männen från Yathrib

De kom för att utföra vällfärden (Hajj) från Yathrib, en stad mer än trehundra kilometer bort, som sedan dess blivit världsberömd som al-Medina, "Staden" framför alla andra. Yathrib var välsignat i sitt läge i en behaglig oas, berömd än idag för sin utmärkta dadlar, men olyckligt på alla andra sätt. Oasen hade varit skådeplats för nästan ständiga stammeskonflikter. Judar kämpade mot judar och araber mot araber; araber allierade sig med judar och kämpade mot andra araber som var allierade med en annan judisk gemenskap. Medan Mekka blomstrade levde Yathrib i elände. Staden var i behov av en ledare kapabel att ena sitt folk.

I Yathrib fanns judiska stammar med lärde rabbiner som ofta hade talat till hedningarna om en Profet som snart skulle komma bland judarna, med vilken, när han kom, judarna skulle förgöra araberna såsom stammarna 'Aad och Thamud i forna tider hade förgåtts för sin avgudadyrkan.

Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, besökte vid det skedet i sin kallelse i hemlighet olika stammar i Meckas utkanter för att förmedla islams budskap. En gång hörde han en grupp män vid Aqaba, en plats utanför Mekka, och han bad om att få sitta med dem, vilket de gärna välkomnade. När männen från stammen Khazraj från Yathrib hörde vad Muhammad hade att säga, kände de igen honom som den Profet som judarna hade beskrivit för dem, och alla sex männen accepterade islam. De hoppades också att Muhammad, genom denna nya religion, kunde vara mannen som skulle förena dem med deras brödrastam, Aws, en stam i Yathrib med vilken de delade gemensamt ursprung men som de hade drabbats av års krig och fiendskap med. De beslutade att återvända till Yathrib och sprida Muhammads religion. Som ett resultat fanns det inte ett enda hus i Yathrib som inte hade hört islams budskap, och nästa valfärdssäsong, år 621, kom en delegation från Yathrib med avsikt att träffa Profeten.

Det första paktet vid Aqaba

Denna delegation bestod av tolv män, fem av dem som hade varit närvarande föregående år, och två medlemmar av Aws. De träffade Profeten igen vid Aqaba och lovade i sina egna namn och i sina hustrurs namn att inte förknippa någon annan skapelse med Gud (att bli muslimer), varken stjäla eller begå äktenskapsbrott eller döda sina spädbarn, ens i yttersta fattigdom; och de åtog sig att lyda denne man i allt som var rättfärdigt. Detta är känt som det Första Löftet vid Aqaba. När de återvände till Yathrib skickade Profeten med dem sin förste ambassadör, Mus'ab ibn 'Umair, för att lära de nya konvertiterna grunderna i tron och ytterligare sprida religionen till dem som ännu inte hade omfamnat islam.

Mus'ab predikade islams budskap tills nästan varje familj i Yathrib hade en muslim i sin mitt, och före Hajj följande år, 622, återvände Mus'ab till Profeten och berättade för honom de goda nyheterna om sitt uppdrag och om Yathribs och dess folks godhet och styrka.

Det andra paktet vid Aqaba

År 622 kom pilgrimer från Yathrib, sjuttiofem av dem muslimer, varav två kvinnor, för att utföra Hajj. Under den senare delen av en natt, medan alla sov, smög sig muslimerna bland de yathribitiska pilgrimerna i hemlighet till den plats där de tidigare hade arrangerat att möta Profeten, vid klipporna vid Aqaba, för att svära trohet till Profeten och bjuda in honom till deras stad. Vid Aqaba träffade de Profeten, och med honom var hans

farbror, som fortfarande var hedning men försvarade sin brorson på grund av familjeband. Han talade och varnade muslimerna om farorna med deras uppgift och mot att svika sitt åtagande om de åtog sig det. En annan person bland pilgrimerna som hade varit närvarande de föregående två åren steg också fram och varnade om faran med deras åtagande och deras beredskap att upprätthålla det. I sin beslutsamma fasthet och kärlek till Profeten svor de att försvara honom såsom de skulle försvara sina egna liv, sina hustrur och barn. Det var då som Hijrah, emigrationen till Yathrib, beslutades.

Detta är känt som Krigets Löfte, eftersom det innebar att skydda Profetens person, med vapen om nödvändigt; och strax efter emigrationen till Yathrib uppenbarades de koranverser som tillåter krig till försvar för religionen. Dessa verser är avgörande i islams historia:

”Tillstånd ges åt dem som strider därför att de har blivit kränkta, och Gud är sannerligen i stånd att ge dem seger; de som orättfärdigt har drivits från sina hem enbart därför att de sade — Vår Herre är Gud! Ty om Gud inte avvärjer vissa människor med hjälp av andra, skulle kloster och kyrkor och synagogor och moskéer i vilka Guds namn upphöjs säkerligen ha förstörts...” (Koranen 22:39-40)

En vändpunkt hade kommit för Profeten Muhammad, för muslimerna och för världen. Det var Profeten Muhammads öde, och en aspekt av hans profetiska funktion, att han skulle demonstrera de alternativ som stod öppna för de förföljda och förtryckta; å ena sidan tålmod; å andra sidan vad kristna kallar det ”rättfärdiga kriget”, men utan vilket, med orden från en senare koranuppenbarelse — ”skulle korrupktion säkerligen överväldiga jorden” (Koranen 2:251). I nästan tretton år hade han och hans anhängare lidit förföljelse, hot och förolämpningar utan att lyfta en hand till självförsvar. De hade bevisat att detta var mänskligt möjligt. Omständigheterna förändrades nu och krävde ett helt annat svar om islams religion skulle överleva i världen. Freden har sina säsonger, men det har även kriget, och muslimer glömmer aldrig att varje människa föds till att kämpa i en eller annan form, på en eller annan nivå; om inte fysiskt, då andligt. De som försöker ignorera detta faktum förslavas förr eller senare.

Planen att mörda Profeten

I små grupper smög sig muslimerna ut ur Mekka och tog vägen till Yathrib. Hijrah (”emigrationen”) hade börjat.

För Quraish hade gränsen för det uthärdliga passerats. Fiender inom staden var illa nog, men nu upprättade dessa fiender ett rivaliserande centrum i norr. Abu Talibs död hade avlägsnat Muhammads främste beskyddare. Hittills återhållna av principer ärvda från deras beduinförfäder och av rädslan för att orsaka en besvärlig blodshämnd, beslutade ledarna till slut att Muhammad måste dö. Abu Jahl föreslog en enkel plan. Unga män skulle väljas ut från olika klaner, var och en för att slå ett dödligt slag, så att Muhammads blod skulle vila på dem alla. Hashim kunde inte utkräva hämnd från alla de andra klanerna.

- [Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)